

اخبار

پرداخت مطالبات، یک ماه بعد

داستان اوسمار و پرسپولیس، اینجا به پایان رسید!

به زودی و به صورت قطعی، دوره همکاری اوسمار ویرا با باشگاه پرسپولیس به پایان خواهد رسید.

به گزارش ورزش سه، اخبار و شایعات در روزهای اخیر به حقیقت منجر شده و اوسمار ویرا دیگر هدایت پرسپولیس را بر عهده نخواهد داشت. این سرمربی برزیلی و باتجربه که در اواسط پاییز سال گذشته و برای دومین بار به عنوان سرمربی پرسپولیس انتخاب شد، شروع درخشانی را در این تیم تجربه کرده و در هفته‌های ابتدایی و با کسب چند پیروزی اقتصادی، تیمش را به صدر جدول رساند. اما با شروع بخش دوم فصل، روند نتایج پرسپولیس به یکباره تغییر پیدا کرد و این تیم با قبول چند شکست پیاپی در نهایت در رتبه ششم جدول قرار گرفت. در شرایطی که مدیریت باشگاه پرسپولیس در چند ماه اخیر به شدت در تلاش برای فراهم کردن شرایط حضور در مسابقات آسیایی در فصل بعد بود، پرسپولیس در دیداری عجیب و در ورزشگاه سدگردی مقابل چادرملو مغلوب شده و آخرین شانس خود برای حضور در بازی‌های آسیایی فصل بعد را نیز از دست داد.

در هفته‌های اخیر اخبار و شایعات زیادی در مورد احتمال قطع همکاری باشگاه پرسپولیس و اسمار منتشر شد و این خبر تا ساعتی دیگر رسمی خواهد شد. در واقع اوسمار ویرا تا پیش از ظهر در باشگاه پرسپولیس حاضر شده و نامه قطع همکاری خود را امضا خواهد کرد. برخلاف شایعات منتشر شده این سرمربی برزیلی رقم خاصی برای فصل بعد دریافت نخواهد کرد و تنها مطالبات و دستمزد فصل گذشته تکمیل و پرداخت خواهد شد.

این عدد نیز کمتر از ۲۰۰ هزار یورو بوده و البته جالب اینجاست سرمربی برزیلی پذیرفته این مبلغ را حدود یک ماه آینده دریافت کند. به این ترتیب به نظر می‌رسد اوسمار در تا این لحظه قصدی مبنی بر درگیری حقوقی با باشگاه پرسپولیس نداشته و می‌خواهد در شرایطی دوستانه و توافقی از این باشگاه جدا شود. به این ترتیب اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، بعد از انتشار خبر جدایی اوسمار، به زودی باشگاه پرسپولیس در خصوص سرمربی بعدی خود تصمیم‌گیری خواهد کرد. اخبار حاکی از توافق این باشگاه با درگان اسکوپچ، سرمربی سابق تیم ملی و تراکتور بوده و به نظر می‌رسد او فصل بعد هدایت پرسپولیس را بر عهده خواهد داشت.

عملکرد نوسانی ایران در لیگ والیبال ملت‌ها

با ۱۴ شکست در ۲۵ بازی، پیاتزا همچنان در مسیر دشوار جوان‌سازی والیبال ایران قدم برمی‌دارد. باشگاه خبرنگاران جوان- هفته دوم لیگ ملت‌های والیبال مردان با نتایج متفاوتی برای تیم ملی ایران به پایان رسید. شاگردان روبرتو پیاتزا در این هفته تنها توانستند مقابل کوبا به پیروزی دست یابند و در تقابل با قدرت‌هایی، چون فرانسه، آمریکا و ژاپن، رنگ پیروزی را نینهند. نگاهی به آمار روبرتو پیاتزا از زمان آغاز مأموریتش در تیم ملی، تصویری پرفراز و نشیب را ترسیم می‌کند؛ او تاکنون در ۲۵ تقابل رسمی، ۱۱ پیروزی و ۱۴ شکست را تجربه کرده است. اگرچه برتری تعداد شکست‌ها بر پیروزی‌ها، انتقاداتی را به عملکرد این سرمربی ایتالیایی وارد می‌کند، اما نباید از ابعاد استراتژیک پروژه او غافل شد. پیاتزا از روز نخست، تمرکز خود را بر «جوان‌گرایی» و بازسازی بنیان‌های تیم ملی معطوف کرده است. در این مسیر، پذیرش نتایج پرنوسان و شکست‌های گدار، به عنوان پهای لازم برای جایگزینی نسل قدیمی با استعدادهای تازه، بخشی جدایی‌ناپذیر از فرآیند توسعه والیبال ایران محسوب می‌شود.

به گزارش رویداد۲۴، در شب جنون آمیز جام جهانی نزدیک بود هر سه مدعی بزرگ این رقابت‌ها حذف شوند، اما در نهایت برزیل با بخت بلند از کمند سامورائی‌ها گذشت ولی آلمان و هلند در باتلاق پاراگوئه و مراکش اسیر شدند و با جام وداع کردند.

بقای برزیل

گابریل مارتینلی، بازیکن تعویضی برزیل، در وقت‌های تلف‌شده گل پیروزی‌بخش تیمش را به ثمر رساند تا سلسائو با پیروزی ۱-۲ مقابل ژاپن در هیوستون، بلیط حضور در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی را چنگ بزند.

شاگردان کارلو آنچلوتی در دقیقه ۲۹ بازی، زمانی که کایشو ساتو با یک ضربه فوق‌العاده ژاپن را پیش انداخت، شوکه شدند؛ اما در ادامه، کاسمیرو عملکرد ضعیف خود در نیمه اول را جبران کرد و با یک ضربه سر تماشایی کار را به تساوی کشاند.

پس از یک نیمه دوم پر تنش، به نظر می‌رسید بازی در حال رفتن به وقت‌های اضافه است، اما مارتینلی که در دقیقه ۶۶ توسط آنچلوتی به زمین فرستاده شده بود، پس از دریافت پاس برونو گیمارائش، کامیک برزیل را کامل کرد و گل برتری را زد.

این نتیجه برای تیم سرسخت ژاپن که به دنبال کسب اولین پیروزی خود در مراحل حذفی جام جهانی بود، بسیار بی‌رحمانه بود؛ با این حال برزیل پس از نمایش بی‌رقی خود در نیمه اول، بازی را بسیار قدرتمندانه به پایان رساند.

حذف باورنکردنی آلمان از جام جهانی

آلمان، قهرمان چهار دوره جهان، پس از تساوی ۱-۱ در وقت‌های قانونی و اضافه مقابل پاراگوئه در بوستون، در ضربات پنالتی شکست خورد و از گردونه مسابقات جام جهانی کنار رفت.

ژرمن‌ها پیش از این هرگز در ضربات پنالتی این تورنمنت شکست نخورده بودند، اما این رکورد به شکلی دراماتیک توسط تیم شجاع آمریکای جنوبی شکسته شد؛ تیمی که ۱۲۰ دقیقه مردانه دفاع کرد و در نهایت خوزه کاناله، مدافع میانی برجسته‌شان، ضربه پنالتی پیروزی‌بخش را در مرگ ناگهانی به ثمر رساند.

این اتفاق در حالی رخ داد که پاراگوئه پیش از آن دو بار فرصت تمام کردن کار را از دست داده بود و به آلمان اجازه بازگشت داده بود، اما شاگردان جولیان ناگلزمان به اندازه کافی بر بازی مسلط بودند که می‌توانستند کار را خیلی زودتر از اینجا تمام کنند. در نیمه اول، خولیو انسیسو برخلاف جریان بازی

با ضربه سر گل اول را برای پاراگوئه به ثمر رساند، اما کای هاوترز کمی بعد از شروع نیمه دوم کار را به تساوی کشاند.

در آن مقطع به نظر می‌رسید آلمان برای پیروزی پیش خواهد رفت، اما این اتفاق نیفتاد. ضربه سر جاناتان تاه در وقت‌های اضافه به دلیل خطایی که توسط VAR بسیار سخت‌گیرانه تشخیص داده شد، مردود اعلام شد و همین مدافع باینر مونخخ در ادامه، پنالتی حیاتی تیمش را از دست داد؛ او توپ را به آسمان فرستاد تا کاناله با گل کردن پنالتی خود، پاراگوئه را ۳-۴ در ضربات پنالتی به پیروزی برساند. پاراگوئه در شرایطی راهی دور یک هشتم نهایی جام جهانی شد که مسابقات را با شکست سنگین ۴ بر یک مقابل میزبان آغاز کرده بود و خیلی‌ها این تیم را حذف شده می‌دانستند.

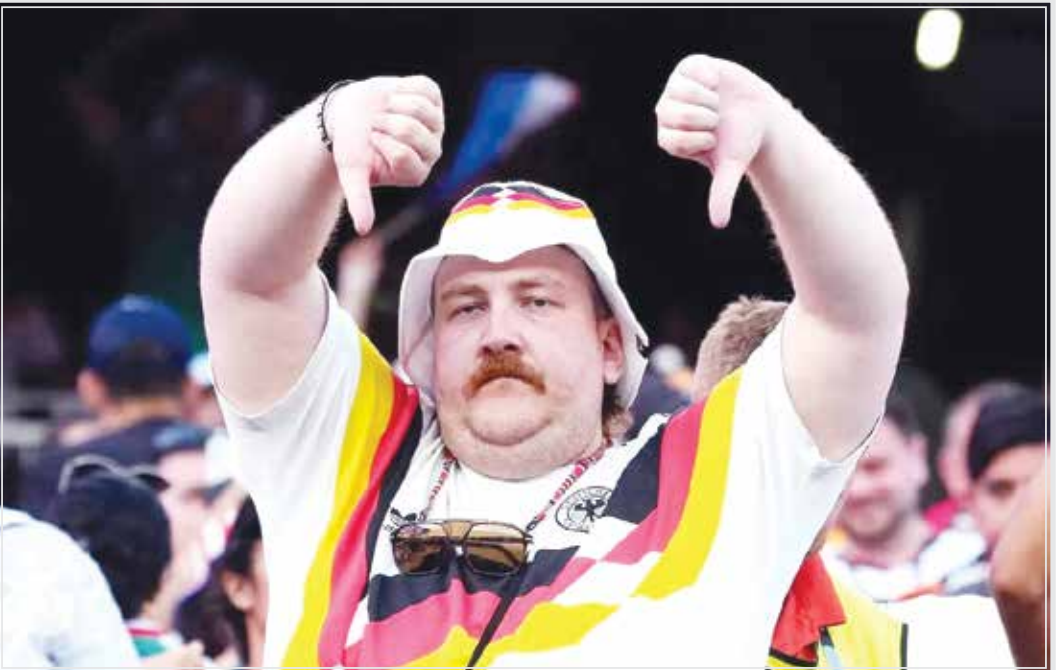
لاله‌های نارنجی پرپر شدند

مراکش در یک پیروزی هیجان‌انگیز در ضربات پنالتی مقابل هلند، پس از تساوی ۱-۱ دو تیم در گودالوپ مکزیک، به مرحله یک‌هشتم نهایی جام

سقوط ژرمن‌ها و لاله‌های نارنجی، فرار برزیل از کابوس

جام جهانی روی دور شگفتی

نوزدهمین روز جام جهانی با یکی از پرهیجان‌ترین شب‌های این رقابت‌ها همراه بود؛ شبی که تا آستانه ثبت سه شگفتی بزرگ پیش رفت. برزیل با کامیکی دیرهنگام از حذف گریخت، اما آلمان و هلند در دو نبرد نفس‌گیر برابر پاراگوئه و مراکش شکست خوردند تا دو مدعی بزرگ فوتبال جهان خیلی زود با جام خداحافظی کنند.

جهانی صعود کرد.

مراکش در ضربات پنالتی با نتیجه ۳-۲ از سد هلند گذشت و اسماعیل صیباری پس از چندین فرصت از دست رفته و مهار پنالتی توسط دروازه‌بانان هر دو تیم، گل سرنوشت‌ساز را به ثمر رساند.

نیمه اول مسابقه با بازی فیزیکی همراه بود و جریان بازی مدام بین دو تیم دست به دست می‌شد، اما هیچ‌کدام نتوانستند تغییری در تابلوی نتایج ایجاد کنند.

مراکش بعد از استراحت بین دو نیمه شانس بزرگی داشت؛ یک پاس عمقی ماهرانه موقعیت تک به تک را برای اشرف حکیمی فراهم کرد، اما او توپ را به تیرک افقی دروازه کوبید.

پس از دقیقه ۷۲، به نظر می‌رسید مراکش کاملاً بر بازی مسلط است، تا اینکه یک شروع مجدد از دروازه هلند به ووت گوهوستر تعویضی در میانه زمین رسید؛ ضربه سر چکشی او توپ را به کریسنسیو سامرویل رساند. سامرویل آخرین مدافع را به سمت خود کشید و توپ را به کودی گاکیو در سمت چپ

خود پاس داد.

ستاره لیورپول به درستی کار را تمام کرد و بلافاصله غرق در احساسات شد؛ این اتفاق تنها چند روز پس از آن رخ داد که این بازیکن ۲۷ ساله و همسرش، نوآ فان در بائی، اعلام کرده بودند فرزند توراھی خود را از دست داده‌اند.

جریان بازی دوباره تغییر کرده بود و قطعی به نظر می‌رسید که گل گاکیو سرنوشت‌ساز خواهد بود، اما سائتر دقیق در دقیقه ۹۰ به عیسی دیوپ با په توپ رسید و ضربه سر او گوشه دروازه را پیدا کرد تا بازی به وقت‌های اضافه کشیده شود.

مراکش در دقیقه ۹۷ کاملاً مطمئن به نظر می‌رسید که پیش می‌افتد؛ جایی که تکنیک ناب سفیان رحیمی او را در موقعیت تک به تک با بارت پروبرگو قرار داد، اما دروازه‌بان هلند به هر ترتیبی که بود موفق شد شوت او را مهار کند.

۳۰ دقیقه وقت اضافه نیز برای جدا کردن دو تیم کافی نبود و مراکش پس از پیروزی در ضربات پنالتی، راهی دیدار با کانادای میزبان شد.

در میان باشد، حساب‌وکتاب همیشه معنا ندارد و گاهی یک اشتباه، یک رفتار نادرست یا حتی یک جمله می‌تواند همه‌چیز را تغییر دهد. این بدیهیات را نوشتیم تا به این پرسش برسیم: وقتی سیاست‌گذاران حتی از فوتبال نیز برای تقسیم مردم به «خودی» و «غیرخودی» استفاده می‌کنند، چگونه می‌توان به آینده خود در این سرزمین امیدوار بود؟

چگونه باور کنیم «ایران برای همه ایرانیان» است، وقتی برخی حتی اجازه ندارند نسبت به یک تیم فوتبال احساس متفاوتی داشته باشند؟ وقتی فوتبال به خط قرمز تبدیل می‌شود و انتقاد از بازیکنان یا کادر فنی، مصداق وطن‌فروشی و خیانت تلقی می‌شود، تکلیف مسائل مهم‌تری مانند وضعیت سیاسی کشور، عملکرد دولت، مجلس و دیگر نهادها چه خواهد بود؟

چگونه می‌گویند نقد آزاد است، درحالی‌که در رسانه ملی، افرادی که مثلاً با امیر قلعه‌نویی یا شجاع خلیل‌زاده ارتباط نمی‌گیرند، مزدور خطاب می‌شوند؟

چگونه باور کنیم ایران برای همه ایرانیان است، وقتی بخشی از مردم صرفاً به‌دلیل شوخی یا شادی گل شجاع خلیل‌زاده یا ساختن میم از او و آن عینک معروفش، از سوی مجری شبکه سه شایسته شنیدن ناسازهای موجود در آهنگ رب «شایع» شناخته می‌شوند؟ همان جای خالی‌های معروفی که مجری برنامه جام جهانی صداوسیما مانند نقل‌ونوبات به زبان می‌آورد و به هر کسی که دلش بخواهد تئار می‌کند.

دوست داشتن ایران به یک تیم فوتبال وابسته نیست

ما هنوز راهی طولانی در پیش داریم تا بتوانیم تفاوت سلیقه‌ها را در کشور به رسمیت بشناسیم؛ اما همین مسائل به‌ظاهر ساده، مانند فوتبال، می‌توانند تمرین خوبی برای این مسیر باشند.

باید یاد بگیریم کسی که تیم ملی را دوست دارد، ایرانی است و کسی که تیم ملی را دوست ندارد نیز ایرانی است. باید بفهمیم پدیده‌های اجتماعی با حذف و حذف طر حل نمی‌شوند؛ بلکه باید آن‌ها را شناخت و تحلیل کرد.

باید پرسید چه شد که بخشی از مردم با تیم ملی زاویه پیدا کردند. کسانی که تیم ملی را دوست دارند، لزوماً در جبهه مقابل کسانی که به آن علاقه‌ای ندارند قرار نگرفته‌اند.

ما همه ایرانی هستیم و کشورمان را دوست داریم؛ اما این علاقه لزوماً به یک تیم فوتبال، سرمربی یا بازیکنانش گره نخورده است. وطن بزرگ‌تر از فوتبال است و ایرانی بودن را نمی‌توان با میزان ناراحتی از حذف یک تیم سنجید.

پایان نسل خسته و پیر تیم‌ملی

رسیده وقت رفتن!

باید به آینده متعهد باشد. بازیکنانی مانند مهدی طارمی، علیرضا جهانبخش، روزبه چشمی، شجاع خلیل‌زاده، محمدحسین کنعانی‌زادگان، سعید عزت‌اللهی، شهریار مغافل و میلاد محمدی، هر یک در مقاطعی ستون‌های تیم ملی بوده‌اند و نقش آنها در سال‌های اخیر قابل انکار نیست. حرف‌های، بیش از هر چیز، درباره «زمان» است؛ زمان حضور و مهم‌تر از آن، زمان کناره‌گیری.

اصرار بر حفظ ترکیب فعلی، اگرچه ممکن است در کوتاه‌مدت حس امنیت ایجاد کند، اما در بلندمدت، هزینه‌ای به‌مراتب سنگین‌تر به همراه دارد. **از دست رفتن یک نسل. **جوانانی که پشت درهای تیم ملی می‌مانند، نه تجربه بین‌المللی کسب می‌کنند و نه فرصت رشد در سطح بالا را به دست می‌آورند. این چرخه معیوب، خود را در هر تورنمنت تکرار می‌کند.

الگوی موفق: خداحافظی در اوج

تجربه فوتبال اروپا بارها نشان داده که تیم‌های موفق، دقیقاً در لحظه‌ای که هنوز نشانه‌هایی از توانایی باقی است، تصمیم به تغییر می‌گیرند. فیلیپ لام پس از فتح جام جهانی ۲۰۱۴، در اوج خداحافظی کرد. باستیان شواین‌اشتایگر، آندرس اینیستا و حتی در سال‌های اخیر تونی کروس، هر یک با درک زمان مناسب، میدان را برای نسل بعدی باز کردند. این تصمیم‌ها، نه از سر ضعف، بلکه نشانه‌ای از بلوغ حرفه‌ای و اولویت دادن به منافع تیم ملی بود.

در ایران اما، این تصمیم اغلب به تعویق می‌افتد؛ تا جایی که تغییر، از یک انتخاب آگاهانه به یک اجبار تلخ تبدیل می‌شود. کناره‌گیری از تیم ملی،

مهر تایید به تعویض‌های اشتباه قلعه‌نویی در جام جهانی

تعویض‌هایی که گره از کار تیم ملی باز نکرد؛

نیمکت ایران در جام جهانی تا چه اندازه مؤثر بود؟ به گزارش خبرنگارانین: تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ با کسب سه تساوی و سه امتیاز از مرحله گروهی حذف شد؛ عملکردی که بار دیگر حسرت صعود به مرحله حذفی را برای فوتبال ایران به همراه داشت. در کنار مسائل فنی، مشکلات مربوط به آماده‌سازی و اتفاقات خارج از زمین، یکی از موضوعاتی که در عملکرد تیم ملی مورد توجه قرار گرفت، تأثیر پایین بازیکنان تعویضی در سه دیدار مرحله گروهی بود.

امیر قلعه‌نویی در سه مسابقه مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر در مجموع ۱۲ بار از تعویض‌های خود استفاده کرد، اما خروجی این تغییرات نشان می‌دهد نیمکت تیم ملی نتوانست نقش تعیین‌کننده‌ای در تغییر روند مسابقات ایفا کند.

شروع کم‌فروغ مقابل نیوزیلند

در نخستین دیدار که با تساوی ۲ بر ۲ مقابل نیوزیلند به پایان رسید، مهدی قایدی، علی علیپور، احسان حاج‌صفی و امیرحسین حسین‌زاده به عنوان بازیکنان تعویضی وارد میدان شدند.

بر اساس آمار سایت سوافاسکور، هر چهار بازیکن نمره ۶-۶ را دریافت کردند؛ آماري که نشان می‌دهد هیچ‌ک نتوانستند تأثیر قابل توجهی بر روند بازی بگذارند و حتی به نمره ۷، که معمولاً معیار یک عملکرد خوب محسوب می‌شود، نرسیدند.

نیمکت بی‌اثر مقابل بلژیک

در دومین مسابقه برابر بلژیک که با تساوی بدون گل خاتمه یافت، قلعه‌نویی پنج تعویض انجام داد و علیرضا جهانبخش، میلاد محمدی، مهدی ترابی، شهریار مغافل و امیرحسین حسین‌زاده را به زمین فرستاد.

نمrat این بازیکنان نیز چندان امیدوارکننده نبود؛ جهانبخش ۶-۵، میلاد محمدی ۶-۸، مهدی ترابی ۶-۷، شهریار مغافل ۶-۶ و امیرحسین حسین‌زاده ۶-۴ گرفتند. در این مسابقه نیز هیچ‌کدام از بازیکنان تعویضی نتوانستند به نمره ۷ برسند.

فرست‌سوزی مقابل مصر

دیدار سوم برابر مصر، آخرین فرصت ایران برای صعود بود، اما امیر قلعه‌نویی تنها از سه تعویض خود استفاده کرد و دو سهمیه تعویض را تا پایان مسابقه بدون استفاده باقی گذاشت.

صالح حمدانی، شهریار مغافل و علیرضا جهانبخش سه بازیکن تعویضی ایران در این مسابقه بودند که به ترتیب نمرات ۷-۵، ۶-۴ و ۶-۹ را کسب کردند.

در میان آنها، صالح حمدانی بهترین عملکرد را داشت. او پس از ورود به زمین چندین بار با قطع حملات مصر مانع از ایجاد موقعیت خطرناک شد و در فاز دفاعی عملکرد قابل قبولی ارائه داد.

علیرضا جهانبخش نیز اگرچه تنها حدود پنج دقیقه فرصت حضور در میدان را پیدا کرد، اما در وقت‌های تلف‌شده با ارسال دقیق خود به محوطه جریمه‌ساز خطرناک‌ترین موقعیت ایران شد؛ جایی که ضربه سر سعید عزت‌اللهی به تیرک دروازه منجر بر برخورد کرد و آخرین امیدهای ایران برای صعود از بین رفت.

روز بازگشت آسانی به تهران شخصی شد

بازیکن آلبانیایی استقلال برای حضور در تمرینات این تیم به تهران سفر می‌کند.

باسر آسانی، بازیکن استقلال چهارشنبه وارد ایران خواهد شد تا در تمرینات این تیم شرکت کند. به گزارش ایسنا، آسانی تنها بازیکن خارجی استقلال است که فعلاً در تمرینات آبی‌پوشان حضور خواهد یافت. تمرینات استقلال مدتی است که زیر نظر کادرفنی استارت خورده است.

را داریم؟

شاید وقت آن رسیده باشد که این‌بار، پیش از آنکه زمان تصمیم بگیرد، ما تصمیم بگیریم. فوتبال ایران عبور از این بحران، بیش از هر چیز به شجاعت در تغییر نیاز دارد؛ تغییری که نه بر اساس احساسات، بلکه بر اساس واقعیت‌های فوتبال امروز شکل بگیرد. تنها در این صورت است که می‌توان به آینده‌ای روشن‌تر برای فوتبال ملی امید داشت.